

Sent: Tuesday, April 30, 2019 12:32 AM
To: Milan Boban
Subject: Suze moje Majke Ive/Vi eke Boban, Gabriela
Dragi moj OKORJELI OTPORAŠU !

Prilažem dvije slike Ive Joli a...

Slika Ive Joli a pred ku om Mile Boban, Bobanova Draga nedjelja 8 lipnja 2014.

S lijeva Ivo Joli , moj unuk David Cash Boban ni pune 3 godine, moja k er Iva/Drina Boban i moja sestra Jakica Boban.

Dragi moj Otporašu Mile Boban naravno da ti estitam na obilnom radu kojeg si se prihvatio, a vrlo mi je drago da si sakupio tako brojnu dokumentaciju.

Baš sam pro itao tvoj "književni " iskonski zdravo razumni sastav "Suze moje majke" o povijesti jednog dijela tvog juna kog mladena kog života i DIVIM TI SE, da si ti to sve tako jednostavno napisao, sve je puno osje aja i brutalno istinito, zdravo, puno one iskonske filozofije života, istinitosti, koje te je tvoj pokojni otac, a i moj mene, nau io na najboljem sveu ilištu sa najiskusnijim profesorima, a to je

SVEU ILIŠTE SA SEOSKE NJIVE I LIVADE.

<http://otporas.com/suze-majke-ive-viceke-boban-gabrica/>

Ona FILOZOFIJA GDJE TI OTAC SAVJETUJE "ra e te posjetim u zatvoru, nego u bolnici" je toliko svestrana, toliko duboka i pametna, da to ne bi filozofi **FILOZOFIJE** smislili da su doktorirali na Sorboni.

Znam, jer kroz sli no školovanje sam i sam prošao, i nikada me fakultet nije osposobio za pravi život, **NEGO ZA NEKO ZANIMANJE.** Školovani ljudi po svim dijelovima svijeta bez te autohtone selja ke filozofije su ustvari pismeni, dresirani i što Nijemci zovu "FAH IDIOTI", ali bez te doma e "kamenjarske" filozofije ne bi pjeva **MARKO THOMPSON** nikada skladao pjesmu **GENI KAMENI!!**, a bez ljudi koji u sebi nose "gene kamene" ne bi postojala **NIKAVA HRVATSKA, I BEZ TE FILOZOFIJE** "gena kamenih" ne bi bilo **USTAŠTVA**, pa ni **NDH.**

Eto malo o tvom neumornom radu, i to je dobro da ti je neumorni duh aktivan, pored životnih problema.

Mene interesira kako ti je **ZDRAVLJE**, poslije tolikih "kasapljenja" po velikim genima iz Bobanove Drage?

Evo ja i moja draga ženica se spremamo za t.zv. Lijepu Našu, iako je u ve ini **NJIHOVA, ALI GENI KAMENI SU MATERIJAKOJA JE NEUNIŠTIVA, TO JE HRVATSKA NUKLEARNA SILA, NIT JE VIDIŠ, NIT JE UJEŠ, ALI BOJE JE SE!**

Mi emo do i u Split 16. Svibnja, i jedan susjed e do i po nas da nas doveze ku i u Vodice.

Veselim se, ali i ne veselim se, jer gledati i slušati **VELIKE LAŽI DRESIRANIH KOMUNISTI KIH NIŠTARIJAKOJI RADE ZLO INE PROTIV HRVATSKOG NARODA. OSJE AM POTREBU DA SE NEŠTO U INI, ALI ME U UŠTROJENIM BIKOVIMA TRAJITI MOMKA JE SIZIFOV POSAO!**

Moj dragi Otporašu budi mi vedar i nedaj se, pa ako Alah da vidimo se možda i u Bobanov Republici t.zv Bobanovoj Dragi.

Pozdravi svu svoju dje icu i gospo u, a sjeti se i iz crkvenih molitava usklika **...SURSUM KORDA - Srca gore**" Imamo kod **GOSPODINA !!**

poZDSrav

Ivo i Marija

OVO JE MOJA MAJKA!

SUZE MOJE MAJKE IVE/VI EKE BOBAN, GABRI I

(Kliknite na link da bi vidjeli sliku i lanak...)

<https://otporas.com/moja-majka-iva-viceka-boban-gabrica/>

Svi mi imamo majku i svi mi volimo svoju majku, pa tako i ja volim svoju Majku Ivu “Vi eku” Boban, Gabri a. Ima tisu e i više razloga zašto ja volim svoju Majku “Vi eku”, ali je skoro nemogu e sve te “tisu e” razloga opisati u jednom opisu, lanku. Nastojat u sažeto iznijeti one uspomene i savijete koje sam osobno uo od moje Majke Ive “Vi eke” Boban.

Iva “Vi eka” Boban je ro ena 9 sije nja 1914. godine u selu Sovi i, Bobanova Draga. Umrla je 2 listopada 1998. Povijest Bobanove Drage još nije potpuno opisana i mnogo se ne zna kada je to no po ela povijest Bobanove Drage. Sve što se o tome zna jest prepri avanje i prijenos s koljena na koljeno, tj. iz naraštaja u naraštaj od starijih. Tako pri a postoji da su selo Bobani podjeljeni u pet djelova, zaseoka: Bendekovi i, Iviševi i, Potkrajci, Malinovci, Poljaci.

Moja Majka je ro ena u zaseoku Potkraj. Njezin otac Mijo – poznat kao “Miško” – (1856-1936) je bio samouk ovjek, ali vrlo dobar stolar, drvodjelac. Znali su za njega re i: što o ima vidi, rukama može napraviti. Bio je udovac. Nije imao djece. Ponovno se je oženio 1913., kada mu je bilo 57. godina. Imao je dvije k eri, svoju Majku Ivu (1914) i tetku Matiju, “Macu” (1916). Moja Majka se udala za Petra Boban, Gabri a 1933. Imali su petnaestero (15) djece. Danas kada ovo pišem, 25 kolovoza 2017. godine ima nas sam šestoro živi: Jakica (1934), Jerko (1935), Mila (1938)

<https://kamenjar.com/preminula-je-sestra-nasega-suradnika-mila-zoric/>

sljedi ovaj uložak iz gornje poveznica - Kkamenjar:

Preminula je Mila Zori , sestra našega suradnika

Objavljeno 1 year prije na 09/08/2018 Objavio Otporaš

Mila i Milan

Javljam tužnu vijest prijateljima i znancima da je moja sestra Mila Boban, r. 16 velja e 1938., udata Zori poslije duge i teške bolesti preminula u utorak 7. kolovoza 2018. u 22 sata i 55 minuta.

Ispra aj pokojnice kre e u etvrtak, 9. kolovoza 2018 god. u 18 sati ispred mrtva nice Grude.

Ovim putem upu ujem i izražavam moju iskrenu su ut ucviljenoj i ožaloš enoj obitelji, djeci, unu adi i praunu adi, bra i i sestrama, prijateljima i znancima.

Po ivala u Miru Božijem, draga moja sestro Mile. Tvoj brat Milan i sva njegova obitelj iz Amerike. (Milan Boban)

Uredništvo portala Kamenjar.com ovim putem iskazuje najdublju su ut svim ožaloš enima

Preminula je Mila Zori , sestra našega suradnika | Kamenjar

Javljam tužnu vijest prijateljima i znancima da je moja sestra Mila Boban, r. 16 velja e 1938., udata Zori poslije duge i teške bolesti preminula u utorak 7. kolovoza 2018. u 22 sata i 55 minuta. Ispra aj pokojnice kre e u etvrtak, 9. kolovoza 2018 god. u 18 sati ispred mrtva nice Grude. Ovim putem upu ujem i izražavam [...] kamenjar.com

Mile, Milan (1939), Matija (1941) Kata 1945.

Otporaševa torba

OVO JE MOJA MAJKA IVA "VI EKA" BOBAN, GABRI A

26. kolovoza 2017

OVO JE MOJA MAJKA IVA "VIČEKA" BOBAN, GABRIĆA

Otporaš

Svi mi imamo majku i svi mi volimo svoju majku, pa tako i ja volim svoju Majku Ivu "Vi eku" Boban, Gabri a. Ima tisu e i više razloga zašto ja volim svoju Majku "Vi eku", ali je skoro nemogu e sve te "tisu e" razloga opisati u jednom opisu, lanku. Nastojat u sažeto iznijeti one uspomene i savijete koje sam osobno uo od moje Majke Ive "Vi eke" Boban.

Iva "Vi eka" Boban je ro ena 9 sije nja 1914. godine u selu Sovi i, Bobanova Draga. Umrkla je 2. listopada 1998. Povijest Bobanove Drage još nije potpuno opisana i mnogo se ne zna kada je to no po ela povijest Bobanove Drage. Sve što se o tome zna jest prepri avanje i prijenos s koljena na koljeno, tj. iz naraštaja u naraštaj od starijih. Tako pri a postoji da su selo Bobani podjeljeni u pet djelova, zaseoka: Bendekovi i, Iviševi i, Potkrajci, Malinovci, Poljaci.

Moja Majka je ro ena u zaseoku Potkraj. Njezin otac Mijo – poznat kao "Miško" – (1856-1936) je bio samouk ovjek, ali vrlo dobar stolar, drvodjelac. Znali su za njega re i: što o ima vidi, rukama može napraviti. Bio je udovac. Nije imao djece. Ponovno se je oženio 1913., kada mu je bilo 57. godina. Imao je dvije k eri, svoju Majku Ivu (1914) i tetku Matiju, "Macu" (1916). Moja Majka se udala za Petra Boban, Gabri a 1933. Imali su petnaestero (15) djece. Danas kada ovo pišem, 25 kolovoza 2017. godine ima nas sam šestero živi: Jakica (1934), Jerko (1935), Mila (1938), Mile, Milan (1939), Matija (1941) Kata 1945.

Moji roditelji nisu znali ni itati ni pisati. Kada bi moj Otac putovao negdje, u džepu bi imao ubrus na kojem bi razne zaveze napravio koji bi ga podsje ali na dogodovštine u putu i na putu, te kada bi došao ku i iz džepa bi izvadio ubrus, rubac te po zavezima bi se sje ao dogodovština koje bi nama pri ao. To su takova vremena tada bila i mnogi su se ljudi služili istim metodama po kojima su se snalazili najbolje kako su znali. Ako bi se mi nejak a djeca po eli smijati njegovim zavezima na ubrusu, on bi se uozbiljio i nama rekao: Pametni ovako ine a glupi nastoje zapamtiti, pa zaborave i ne znaju šta se je gdje što dogodilo.

Moj Otac Petar Boban, Gabri je ro en 14 srpnja 1907, umro od kljenuti srca 23 rujna 1981. Bio je veliki radiša i vrlo ozbiljan, reklo bi se kao "po vojni ki". Nije bilo "mile lale" ni mrdanja. U ve er za vrijeme ve ere i dok smo svi za sinijom i blagujemo, Otac kao stariješina ku e nam daje uloge šta e tko sutra raditi. Svi smo bili zaduženi za nešto; tko e ostati ku i uvati djecu i ku u, tko e gdje i na kojoj njivi raditi. Dizalo se je rano u jutro. Nije bilo svijetla niti sata da te probudi, ali zato su bili pijetlovi koji bi svako dva/tri sata zapjevali i tako seljane probudili.

Kada bi Otac i ja išli na njivu – bilo koju – raditi, ako je Otac bio dobre volje, išli bi zajedno, jedan uz drugoga i on bi uvijek meni pri ao razne dogodovštine sa sela koje je on uo od starijih, pri e njegovih mla ih dana, kako je on odrastao, kako mu je bilo i šta je i kakove je sve "škevande", budalaštine po selu radio i tome sli no, duhan nosao po Bosni, sa srpskim žandarima se tukao, on, Ranko i njihovih godišnjaci. Ako je bio mrzle volje Otac bio išao naprijed, pušio bi, motika na ramenu a ja bih uvijek išao iza njega i šutio. Ja sam uvijek znao kada je Otac dobre a kada loše volje. Kada je loše volje kapa bi mu sa šiljtom bila na elu glave, iznad o iju, a kada je dobre volje kapa sa šiljtom bi mu bila okrenuta prema lijevom ili prema desnom uhu. Ispravno ili ne tako sam ja doživljavao mojegg Oca.

– Znao mi je više puta govoriti da se s nikim nikada ne trebam tu i, jer to nije dobro, moj sinko. Imaš usta i jezik u njemu. Brani se jezikom, ali ako se moraš braniti i u toj obrani se tu i, onda te ja radije posjetiti u zatvoru nego u bolnici...

– Najpoštenije je ono i onako kako se dva ovjeka sporazume, i uvijek se drži toga, moj sinko...

– Samo e glupan re i da nema šta raditi, a ovjek kojem je stalo do pristojna života, uvijek ima šta raditi...

– Nije bogat onaj tko ima mnogo konja i volova, nego onaj tko ima mnogo djece...

– Ne eš ti pušiti pred menom dok vojsku ne islužiš, jer eš tek tada biti ovjek...

– Moj sinko ti si svaki dan stariji i svaki dan se razvijaš u ovjeka...

– Pazi s kim se družiš; jer onog puta kada se odlu iš oženuti, ne e biti:

Upri pa ispri, nego **UPRI PA DO SMRTI...**

Tako je iz otinske ljubavi govorio moj Otac meni.

Nikada ne zaboraviti tu u pred Rapiši a ku om u Bobanovoj Dragi na Ilin Dan 29 lipnja 1956. godine. Taj dan je blagdan i svetkovina kod nas. Poslije ru ka i dobra objeda je Dernek, na cesti, naravno. Tu se prodaju razna vo a. Šeta se po uhodanom pravilu. S desne strane se i e prema istoku a s lijeve prema zapadu, ili s desne strane prema sjeveru a s lijeve prema jugu. U ta vremena za cijelo nitko tada nije znao da su to pravila vožnje, ali tako se je šetalo. U tom Derneku moj ro ak Ante Grubiši , Lukin i ja pjevali smo gangu. A šta eš drugo osim gange u ta blažena vremena! Zapjevali smo: **“Mene moja nau ila Mati, pjevaj sine živjeli Hrvati”**. Kao stršljenovi tri milicionera su na nas navalili. Još se njihovih imena sje am Zapovjednik je bio neki uro, drugi Milan Šorman, oba od blizine Mostara i neki Hasan od Bugojna. Napali su nas je smo pjevali šovinisti ke pjesme i sl. tome. Pošto su nas naši Bobanjari uzeli u zaštitu, sve se je bez ve ih problema za taj dan završilo.

Sutra subota ja sam sa Ocem radio na njivi. Evo ih ubrzanim korakom to no gdje smo otac i ja radili. Hasan i Milan Šorman. Ho e me sprovesti u Stanicu Narodne Milicije u Gornje Sovi e. Ja sam im rekao da ja znam gdje je njihova stanica a da oni mene ne e kroz selo 5/6 km. sprovoditi kao jednog lopova. Vi i ite svojim putem a ja u tamo do i im se presvu em. Povjrovali su. Oni otišli a meni Otac govori: Moj sinko za tebe nema više života ovdje. I i i neka ti bude sretno. Oto i ku i i reci Vi eki da ti iz onog velikoga takujina dadne malo para za put. Nemoj sve jamiti, jer e i nama trebati.

Ja sam tada otišao i s mjesta na mjesto stigao u Mislinju, Slovenija. Tu sam se zaposlio na radnji autoputeva kod jednog Pere Gali a od Velike kod Požege. Kada mi se je pružila prilika preko Italije sam došao u Nicu, Francuska, odatle s mjesta na mjesto do Pariza.

SUZE MOJE MAJKE IVE/VI EKE BOBAN, GABRI A.

Majka mi je dala, mislim pet tisu a dinara i plakala, skoro nabrajala govore i: Moj sinko nikda više te moje o i ne e vidjeti. Kako je sada tvojoj majki! Neka ti dragi Bog bude u pomo i, na putu i svakom koraku! Sjeti se tvojih roditelja! Nemoj nas nikada ostaviti! Nezaboravi maj ino mliko koje si doji! Prkrsti se na sve etiri strane tako da te Bog uva sa svih strana.! Poljubio sam Majku i krenuo iznad ku e u brdo kako bih znatiželjnim susjedima dao naslutiti da i em u brdo sje i drva za gorivo. To sam u inio i zato jer ako e me milicija tražiti, tražit e me na relaciji Imotski, Grude, Ljubiški- apljina. Ja sam iz Posušja uzeo autobus za Mostar, vlakom preko Sarajeva za Sisak, jer mi je tu brat Jerko radio. Bio sam s bratom dva/tri dana a da mu nisam rekao stvarnu namjeru, osim da i em u Sloveniju na rad. Iz Siska preko Zagreba, Zidani Most, Velenje do Mislinja. Tu sam radio i ostao neko vrijeme dok nisam put ispitaio za bijeg. Nisam htio u Austriju koja je u to vrijeme vra ala bjegunce za YU. Odlu io sam preko Kopra za Trst, Torino, preko talijansko-francuske granice prešao sam u Francusku i uputio se za Nicu. Tu nisam mogao ostati, te sam se uputio za Pariz, gdje sam i ostao. Tu u Parizu se je ostvario moj politi ko hrvatski san. Pronašao sam one koje sam tražio...

Možda u nastaviti...